

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Statens Hus, 7468 Trondheim
Sentralbord: 73 19 90 00
Besøksadresse: Prinsens gate 1

Saksbehandler
Gaute Arnekleiv
Landbruk- og bygdeutvikling

Innvalgstelefon
73 19 92 85

Vår dato
01.04.2004
Deres dato

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2003/14839-530
Deres ref.
200303044

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Saksnr.: 2003/103044-200		Doknr.:	
Mottatt: - 6 APR 2004			
Saksbehold.: ASR/NUR/IAA		Ark.: 482	
Kopi:		Avskr.:	

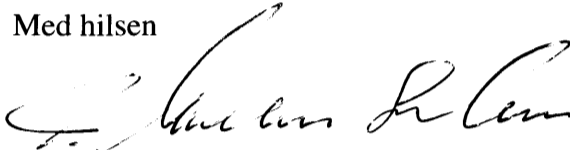
Høring - forslag til ny lov om skogbruk

Det vises til fylkesmannens uttalelse/innstilling til fylkeslandbruksstyret. Saken er behandlet i fylkeslandbruksstyret den 31.03.2004.

I forhold til fylkesmannens innstilling, ble uttalelsen enstemmig godkjent med en tilføyelse (kursiv) under § 11 meldeplikt, 4. avsnitt: "Etter fylkesmannens vurdering er det mye som taler for at det innføres en generell meldeplikt på hogst ved salg av et visst omfang."

Møtebok fra fylkeslandbruksstyret følger vedlagt.

Med hilsen

Tor Morten Solem (e.f.)
fagsjef

Gaute Arnekleiv
rådgiver

1 vedlegg

	Embetsledelse og administrasjonsstab	Kommunal- og beredskapsavdeling	Oppvekst- og utdanningsavdeling	Sosial- og helseavdeling	Landbruk og bygdeutvikling	Miljøvern-avdeling
Telefon	73 19 90 06	73 19 90 06	73 19 93 50	73 19 93 00	73 19 90 05	73 19 90 05
Telefaks	73 19 91 01	73 19 91 01	73 19 93 51	73 19 93 01	73 19 90 66	73 19 92 30
E-post:	postmottak@fm-st.stat.no		Internett: www.fylkesmannen.no/st			

MØTEBOK

Fylkeslandbruksstyret i Sør-Trøndelag.

Møtedato: 31/03/2004

Sakslistenr: 21

Saksnummer: 160004 10013 SKO

Saksnr. arkiv:

Tidligere behandling:

Eiendom:

Kommune	Gnr	Bnr	Fnr	Snr	ID	Andel	Eiendomsnavn
SØR-TRØNDELAG							

PARTER

Eier:

Parseller:

Eiendommens bygningsmasse:

Faktiske opplysninger:

Hjelpesaker:

Saksutredning:

Uttalelse til ny Lov om skogbruk (skogbrukslova)

Innledning:

Landbruksdepartementet har 04.12.2003 sendt ut forslag til ny Lov om skogbruk (skogbrukslova) til høring. Loven skal erstatte Lov om skogbruk og skogvern av 21. mai 1965.

Møtedato: 31/03/2004

Sakslistenr: 21

Saksnummer: 160004 10013 SKO

Økt bruk og foredling av råstoff er en viktig del av verdiskapinga i skogbruket. Det satses ressurser på å videreutvikle dette bl.a. gjennom verdiskapningsprosjekt. Mange bedrifter er imidlertid etablert i en tid hvor lokalt tilfang av råstoff var grunnlaget. Denne lokaliseringen gjør bruk av importert virke lite aktuelt, på grunn av kostnader knyttet til transport. Ut fra dette perspektivet, ønsker fylkesmannen en klarere betoning av begrepet verdiskapning i retning av lokal virkesforsyning.

Selv om lova skal være en næringslov, gir formålsparagrafen ellers en god balanse mellom næring og andre mål. At friluftsliv er trukket inn som et slikt mål er positivt. Blant annet peker kommentarene på tilrettelegging av skogen som arena for fysisk aktivitet.

§ 2. Virkeområdet.

Vi har ingen kommentar til virkeområdet, men knytter her noen kommentarer til avgrensinger i forhold til annen lovverk.

Det framgår av notatet at loven legger til grunn den eksisterende grensedragingen mellom skogbrukslov og naturvernlov. Det framgår videre at den nye lova ikke gir hjemmel til varig fredning av større skogareal, eller restriksjoner på skogbruket som utløser erstatning.

I forvaltningen er det i dag en oppfatning av at det er et tomrom mellom de nasjonale verdiene som kan fredes med hjemmel i naturvernloven – i praksis områder større enn ca 100 – 200 daa – og det som det i høringen legges opp til at skogbruksloven skal handtere. Fylkesmannen er enig at skogbruksloven først og fremst er en næringslov og ikke en erstatningslov. Etter fylkesmannens vurdering er det imidlertid viktig at en finner gode løsninger for å handtere konflikter som oppstår i mellom naturvernlov og skogbrukslova. Dette kan løses gjennom andre virkemidler for eksempel etter plan og bygningslov (jf. planlovutvalgets innstilling) eller gjennom økonomiske virkemidler. Alternativt kan det lages en ordning for biotopvern etter skogbruksloven jf. svensk modell.

§ 3. Skogbruksstyresmakt.

Myndighet i tre nivå beholdes. Som konsekvens av ”oppgavefordeling mellom regionalt og kommunalt nivå”, er kommunen tillagt mer ansvar og myndighet. Kommunen er således skogmyndighet og fagmyndighet for store deler av loven. Gjennom dette er kommunens ansvar og oppgaver tydeliggjort. Loven medfører store forventninger til kommunen, samtidig som kompetansekravet er falt bort. Det må forventes at kommunene også framover har ressurser og kompetanse til å forvalte loven.

§ 4 Skogeigar sitt forvalteransvar.

Skogeiers ansvar etter lova er tydeliggjort. Bl.a. skal ”skogeigaren ha oversikt over og plikter å ta omsyn til miljøverdiene ved alle tiltak i skog”. Fylkesmannen ønsker at skogeiers ansvar for å ha oversikt over miljøverdiene presiseres. Ansvaret bør ikke gå lenger enn til de oversikter som kan hentes ut av Miljøregistreringer i Skog, naturbase og opplysninger som ellers blir bekjentgjort.

Det minimumskravet som settes til foryngelse er ikke tilstrekkelig for å sikre en tilfredsstillende framtidsskog jf. faglige råd fra forskningen. Det framgår også av høringsnotatet at dette skal være et absolutt minimum. Samtidig sies det at der det blir gitt pålegg om tiltak for å sikre foryngelse av arealet, skal slike pålegg sikte mot en god framtidsskog med tetthet over lova si minstegrense. En slik dobbelkommunikasjon kan gjøre det vanskelig å skaffe forståelse for ønsket om en tilfredsstillende framtidsskog.

I en medfølgende forskrift må det åpnes adgang til å utarbeide regionale forskrifter/retningslinjer for skogbehandling og foryngelse ut fra en kjensgjerning om at det er store forskjeller i vilkårene for skogproduksjon.

§ 9 Førebyggende tiltak.

Fylkesmannen støtter forslaget om å innta en hjemmel for tålegrense i forhold til beiting av vilt. Hjemmelen gir muligheter for en dialog mellom skogbruksmyndigheter og jaktrettshavere i områder med stort beitetrykk.

Fylkesmannen er videre enig i at bestemmelsen knyttes opp til forynga skog og problemer med å overholde foryngelsesplikten. Dette vil i praksis si bartresalg.

I enkelte områder med kystgranskog, der lauv er særlig viktig for det biologiske mangfoldet, og i andre områder hvor lauv er viktig for foryngelse eller viktig del av foryngelsen, bør tålegrense kunne settes også for lauv.

I forhold til anvendelse av en slik lovhjemmel er det viktig å avklare betydningen av ordet vesentlig. Det er også viktig å få avklart virkemidlene etter viltloven der beiteskadene overskrider en toleransegrense. I dag kan kommunen etter viltloven avvise godkjenning av bestandsplaner for hjortevilt dersom planen ikke er i tråd med kommunens målsettinger/ønsker på dette området. Enten må jaktrettshaverne endre planen etter kommunens ønske, eller så kan kommunen innvilge fellingstillatelser etter rettet avskytning og gjennom dette tildele en stor andel produksjonsdyr i fellingskvoten. I tillegg kan kommunen innvilge skadefelling for å ivareta skog.

§ 11 Meldeplikt.

En forutsetning for å innføre meldeplikt er at det er nødvendig for å holde kontrollen med praktiseringen av bestemmelsene i loven.

Foryngelsesplikten er absolutt. Kontroll skal avdekke eventuelle brudd. Sett i sammenheng med den frihet skogeier har til å tilpasse hogstformer og foryngelsestiltak ville det ha vært naturlig at skogbrukslova innførte en generell meldeplikt på hogst, og ikke gjøre dette til gjenstand for lokale eller regionale avveininger.

I praksis vil mulighetene for kommunen til å vurdere om en planlagt hogst eller en pågående hogst er i strid med lova, nærmest være umulig i dag. Skal kommunen kunne vurdere dette, må kommunen på forhånd være kjent med hogsten.

Etter fylkesmannens vurdering er det derfor mye som taler for at det innføres en generell meldeplikt på hogst ved salg av et visst omfang.

Omdisponering.

Gjeldende omdisponeringsparagraf foreslås tatt ut og overført til jordloven. Ut fra et ønske om en helhetlig lov, hvor bl.a. langsiktighet er et viktig stikkord, burde omdisponering inngått i loven. Fylkesmannen ser imidlertid ingen store praktiske konsekvenser av å flytte dette over til jordloven. Det gir ryddighet ved at alt som omhandler omdisponering samles i en særlov.

Innstilling:

Fylkeslandbruksstyret viser til fylkesmannens merknader til forslag til ny skogbrukslov og gir sin tilslutning til disse.

Vedtak:

Innstillingen enstemmig vedtatt.

Kopi sendt til:

Sign. Kommune:..... **Sign. Fylke:**.....